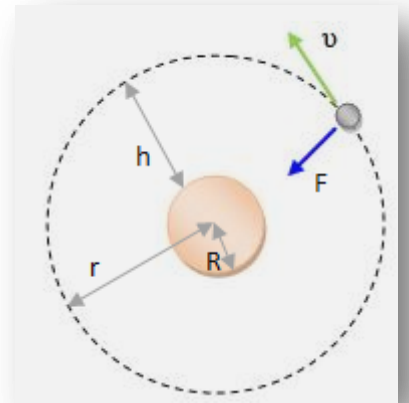

Ο δορυφόρος κάνει **ομαλή κυκλική κίνηση** με κέντρο της κυκλικής τροχιάς, το κέντρο της Γης. Η κίνηση είναι **περιοδική** με περίοδο T .

Ισχύουν όλες οι εξισώσεις της ομαλής κυκλικής κίνησης.

$$T = \frac{1}{f}, \quad f = \frac{N}{t}$$

$$v = \frac{2\pi r}{T}, \quad \omega = \frac{2\pi}{T}, \quad v = \omega \cdot r, \quad \alpha_{\text{κεντρ}} = \frac{v^2}{r}, \quad F_{\text{κεντρ}} = \frac{m \cdot v^2}{r}, \dots$$

Στη θεωρία δορυφόρων επιβάλλεται να ξεχωρίζουμε τα

- $R_{\text{ΓΗ}}$ (ακτίνα Γης)
- r (απόσταση δορυφόρου από κέντρο Γης. Ακτίνα δορυφορικής τροχιάς)
- h (ύψος. Μετρά την απόσταση του δορυφόρου από την Γήινη επιφάνεια)
- Προφανώς $r = R_{\text{ΓΗ}} + h$

Εύρεση δορυφορικής ταχύτητας

☛ Η δύναμη παγκόσμιας έλξης που ασκεί η Γη σε δορυφόρο παίζει ρόλο κεντρομόλου δύναμης.

$$F = F_{\text{κεντρ}} \rightarrow G \frac{m_{\text{ΓΗ}} \cdot m}{r^2} = \frac{m \cdot v^2}{r} \rightarrow v = \sqrt{\frac{G \cdot m_{\text{ΓΗ}}}{r}}$$

Σχόλια :

- Αφού $r = R_{\text{ΓΗ}} + h$, ισχύει και η εξίσωση $v = \sqrt{\frac{G \cdot m_{\text{ΓΗ}}}{R_{\text{ΓΗ}} + h}}$
- Σε απόσταση r , είτε περιφέρεται φυσικός δορυφόρος, είτε τεχνητός, είτε φτερό, τα σώματα αυτά θα έχουν την ίδια δορυφορική ταχύτητα, διότι δεν εξαρτάται από τη μάζα m του δορυφόρου.
- Έχουμε $g_r = \frac{G \cdot m_{\text{ΓΗ}}}{r^2} \rightarrow g_o = \frac{G \cdot m_{\text{ΓΗ}}}{R_{\text{ΓΗ}}^2} \rightarrow G \cdot m_{\text{ΓΗ}} = g_o \cdot R_{\text{ΓΗ}}^2$ Από την ισότητα αυτή προκύπτει και μία άλλη χρήσιμη εξίσωση υπολογισμού δορυφορικής ταχύτητας
- $v = \sqrt{\frac{G \cdot m_{\text{ΓΗ}}}{R_{\text{ΓΗ}} + h}} \xrightarrow{\text{ΦΕΥΓΕΙΟΤΖΙΜΗΣ}} \sqrt{\frac{g_o \cdot R_{\text{ΓΗ}}^2}{R_{\text{ΓΗ}} + h}}$

Εύρεση περιόδου T

☛ Ξεκινάμε από την εξίσωση $u = \omega \cdot r$

$$v = \omega \cdot r \rightarrow v = \frac{2\pi}{T} \cdot r \rightarrow v \cdot T = 2\pi \cdot r \rightarrow T = \frac{2\pi \cdot r}{v} \quad (I)$$

Πρόσθετη εργασία πάνω στη παραπάνω σχέση (I)

$$\begin{aligned} T &= \frac{2\pi \cdot r}{v} = \frac{2\pi \cdot r}{\sqrt{\frac{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}{r}}} = \frac{2\pi \cdot r}{\frac{\sqrt{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}}{\sqrt{r}}} = \frac{2\pi \cdot r}{\frac{1}{\sqrt{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}}} = \frac{2\pi \cdot r \cdot \sqrt{r}}{\sqrt{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}} = \frac{2\pi \cdot \sqrt{r^2 \cdot r}}{\sqrt{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}} = \\ &= \frac{2\pi \cdot \sqrt{r^3}}{\sqrt{G \cdot m_{\Gamma\text{H}}}} \xrightarrow{\text{Φάγει ο ΤΖΙΜΗΣ}} = 2\pi \cdot \frac{\sqrt{r^3}}{\sqrt{g_0 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}} = 2\pi \sqrt{\frac{(R_{\Gamma\text{H}} + h)^3}{g_0 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}} \end{aligned}$$

Το μήνυμα από την τελευταία σχέση είναι ότι : Η περίοδος T εξαρτάται μόνο από τα h και όχι από την μάζα m του δορυφόρου !

I. Ένας δορυφόρος μάζας m περιφέρεται γύρω από τη Γη σε κυκλική τροχιά και σε ύψος h από την επιφάνειά της. Αν η επιτάχυνση της βαρύτητας στο ύψος περιστροφής είναι $\frac{1}{4} \cdot g_0$, να βρείτε τα : h , v , T .

α) Εύρεση ύψους h

$$g_r = \frac{1}{4} \cdot g_0 \xrightarrow{\text{ανάπτυξη}} G \cdot \frac{M_{\Gamma\text{H}}}{r^2} = \frac{1}{4} \cdot G \cdot \frac{M_{\Gamma\text{H}}}{R_{\Gamma\text{H}}^2} \Rightarrow r^2 = 4 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2 \Rightarrow r = 2 \cdot R_{\Gamma\text{H}}$$

$$\Rightarrow R_{\Gamma\text{H}} + h = 2 \cdot R_{\Gamma\text{H}} \Rightarrow h = R_{\Gamma\text{H}}$$

β) Εύρεση ταχύτητας v

$$v = \sqrt{\frac{G \cdot M_{\Gamma\text{H}}}{r}} = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}{2 \cdot R_{\Gamma\text{H}}}} = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma\text{H}}}{2}}$$

γ) Εύρεση περιόδου T

$$T = \frac{2\pi \cdot r}{v} = \dots$$

Π. Ένας δορυφόρος περιφέρεται σε κυκλική τροχιά γύρω από την Γη με ταχύτητα $v = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}}{3}}$. Βρείτε το ύψος και την περίοδο T . Αν ο δορυφόρος για κάποιο λόγο χάσει ύψος και κινείται σε ύψος $h/2$, να βρείτε την νέα ταχύτητα καθώς και την νέα T .

Αναπτύσσουμε την δοσμένη σχέση...

$$v = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}}{3}} \Rightarrow \sqrt{\frac{G \cdot M_{ΓΗ}}{r}} = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}}{3}} \Rightarrow \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}^2}{r}} = \sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}}{3}} \Rightarrow$$

$$\frac{R_{ΓΗ}^2}{r} = \frac{R_{ΓΗ}}{3} \Rightarrow \frac{R_{ΓΗ}}{r} = \frac{1}{3} \Rightarrow r = 3 \cdot R_{ΓΗ} \Rightarrow h = 2 \cdot R_{ΓΗ}$$

Εύρεση T , όταν $h = 2 \cdot R_{ΓΗ}$: $T = \frac{2\pi \cdot r}{v} = \frac{2\pi \cdot 3 \cdot R_{ΓΗ}}{\sqrt{\frac{g_0 \cdot R_{ΓΗ}}{3}}} = \dots$

Το νέο ύψος –σύμφωνα με τα δεδομένα- είναι : $h' = \frac{h}{2} = \frac{2 \cdot R_{ΓΗ}}{2} = R_{ΓΗ}$ Με βάση την τιμή, εύκολα

υπολογίζουμε τις νέες τιμές των μεγεθών v και T .

Συγκρίνοντας τις τιμές, εύκολα προκύπτει ότι καθώς ο δορυφόρος χάνει ύψος, η ταχύτητα αυξάνει αλλά η περίοδος μειώνεται.

► Ποιος πλανήτης του ηλιακού συστήματος έχει max δορυφορική ταχύτητα ; Ποιος max περίοδο ; Ο Ερμής max ταχύτητα και ο Πλούτων max περίοδο!

III. Ένας τηλεπικοινωνιακός δορυφόρος περιφέρεται γύρω από τη Γη σε ύψος $h = 2R_{ΓΗ}$. Να βρείτε το βάρος του δορυφόρου στην τροχιά του, αν στη επιφάνεια της Γης έχει βάρος 90 N.

Ξέρω το βάρος στη γήινη επιφάνεια. Ζητείται το βάρος σε μια άλλη θέση. Αυτό σημαίνει ότι θα κάνω **σύγκριση**.

$$\frac{B_o}{B_r} = \frac{G \frac{M_{ΓΗ} \cdot m}{R_{ΓΗ}^2}}{G \frac{M_{ΓΗ} \cdot m}{r^2}} \Rightarrow \frac{B_o}{B_r} = \frac{r^2}{R_{ΓΗ}^2} \Rightarrow \frac{B_o}{B_r} = \frac{(3 \cdot R_{ΓΗ})^2}{R_{ΓΗ}^2} \Rightarrow \frac{B_o}{B_r} = \frac{9 \cdot R_{ΓΗ}^2}{R_{ΓΗ}^2} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{B_o}{B_r} = \frac{9}{1} \Rightarrow \frac{90}{B_r} = \frac{9}{1} \Rightarrow B_r = 10 \text{ N}$$

IV. Να βρείτε τη βαρυτική έλξη που δέχεται ένα σώμα μάζας $m=200$ Kgr, όταν βρίσκεται σε ύψος $h = \frac{R_{\Gamma\text{H}}}{2}$, από την επιφάνεια της Γης. Υποθέστε ότι ένα σώμα μάζας ενός χιλιόγραμμου στην επιφάνεια της Γης έχει βάρος 10 N .

Για το σώμα μάζας $m_1=1$ kg -όταν αυτό βρίσκεται στη γήινη επιφάνεια- έχουμε :

$$B_o = g_o \cdot m_1 \Rightarrow B_o = G \cdot \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_1}{R_{\Gamma\text{H}}^2} \Rightarrow 10 = G \cdot \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot 1}{R_{\Gamma\text{H}}^2} \Rightarrow G \cdot M_{\Gamma\text{H}} = 10 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2 \quad (1)$$

Για το βάρος του σώματος μάζας $m_2=200$ Kgr σε ύψος $h = \frac{R_{\Gamma\text{H}}}{2}$ έχουμε :

$$\begin{aligned} B_r &= G \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_2}{r^2} \Rightarrow B_r = G \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_2}{(R_{\Gamma\text{H}} + \frac{R_{\Gamma\text{H}}}{2})^2} \Rightarrow B_r = G \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_2}{(\frac{3 \cdot R_{\Gamma\text{H}}}{2})^2} \Rightarrow \\ B_r &= G \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_2}{\frac{9 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}{4}} \Rightarrow B_r = G \frac{M_{\Gamma\text{H}} \cdot m_2}{\frac{9 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}{4}} \Rightarrow B_r = G \frac{4 \cdot M_{\Gamma\text{H}} \cdot 200}{9 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2} \rightarrow \\ &\stackrel{(1)}{\rightarrow} B_r = \frac{800 \cdot 10 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2}{9 \cdot R_{\Gamma\text{H}}^2} = \frac{8000}{9} \text{ N} \end{aligned}$$

Ερωτήματα

I. Ένα σώμα πέφτει από πολύ μεγάλο ύψος, κινούμενο μόνο με την επίδραση του βάρους του. Ο ρυθμός με τον οποίο αυξάνει η ταχύτητα του σώματος είναι σταθερή ;

Ρυθμός μεταβολής ταχύτητας \rightarrow επιτάχυνση βαρύτητας \rightarrow ένταση βαρυτικού πεδίου και επομένως

$$g_r = G \frac{M_{\Gamma\text{H}}}{r^2} = G \frac{M_{\Gamma\text{H}}}{(R_{\Gamma\text{H}} + h)^2}.$$

Από την τελευταία σχέση φαίνεται ότι άμα το ύψος μειώνεται, τότε ρυθμός μεταβολής ταχύτητας αυξάνει !

II. Η σχέση $g_r = G \frac{M_{\Gamma\text{H}}}{r^2}$ πότε ισχύει ;

Επιβάλλεται $r \geq R_{\Gamma\text{H}}$. Η μάζα-πηγή είναι δυνατόν να είναι - εκτός της Γης - η μάζα οποιοδήποτε ουράνιου σώματος π.χ Σελήνης. Σε μια τέτοια περίπτωση μιλάμε για ένταση βαρυτικού πεδίου της Σελήνης.

III. Οι δορυφόροι απαιτούν κάποιο είδος καυσίμου για να κινηθούν ;

Όχι ! Απλά η έλξη της Γης έχοντας ρόλο κεντρομόλου, υποχρεώνει τους δορυφόρους του πλανήτη μας να κάνουν ομαλή κυκλική κίνηση, με κέντρο της κυκλικής τροχιάς , το γήινο κέντρο.

IV. Η μάζα του πλανήτη Πλούτωνα ήταν άγνωστη το 1978. Τη χρονιά εκείνη ανακαλύφθηκε ένας δορυφόρος του, του οποίου οι αστρονόμοι υπολόγισαν την ακτίνα περιφοράς R και την περίοδο T . Πως νομίζετε ότι μπόρεσαν με τα στοιχεία αυτά οι αστρονόμοι να υπολογίσουν τη μάζα του Πλούτωνα ;

$$\text{Ισχύουν οι εξισώσεις } v = \sqrt{\frac{G \cdot M_{\pi\lambda}}{R}} \quad (1) \quad \text{και} \quad v = \frac{2\pi \cdot R}{T} \quad (2)$$

Από τις παραπάνω εξισώσεις θα προκύψει σχέση που θα συνδέει τη μάζα του Πλούτωνα με την περίοδο T του δορυφόρου του, καθώς και με την ακτίνα R της δορυφορικής τροχιάς.

$$\sqrt{\frac{G \cdot M_{\pi\lambda}}{R}} = \frac{2\pi \cdot R}{T} \Rightarrow \frac{G \cdot M_{\pi\lambda}}{R} = \frac{4\pi^2 \cdot R^2}{T^2} \Rightarrow M_{\pi\lambda} = \frac{4\pi^2 \cdot R^3}{G \cdot T^2}$$